

Kyrkjeliv

I NORD-AURDAL

Juni 2018

Kyrkjeliv nr. 2

Arg. 54

I denne utgaven av Kyrkjeliv setter vi Valdres folkehøgskole på Leira i fokus. En populær kristen folkehøgskole med stor søkning. Her er en glad gjeng fotografert sammen med skolens rektor. Fra venstre Jacob Lynghjem, Pauline Carlsen Kolstad, Gunn Marie Førde Tvedt, Erik Bratland, rektor Jens Rindal, Tuva Heide Nedkvitne, Beate Arem, Marte Kristine Aaberge, Amalie Holmen og Sondre Hammer. (Foto Terje Eklund)

Av innholdet:

- «Tid for ettertanke» ved Ingrid Meyrick
- Tingnes kirkeforening i dvale
- Stor oppslutning om kyrkjeklokke-seminaret
- De unge trives på folkehøgskolen
- Jesus er Valdres folkehøgskoles store forbilde
- Kirkekontoret flytter ut av Rådhuset
- Tisleidalen kirke feirer 60-års jubileum
- Menighetsrådet sørget for nytt kjøkken i Tingnes
- Sisteside-intervju med kirkehøvdingen Ivar Asheim

Den norske kirke - Nord-Aurdal

Kirkekontoret i Rådhuset, Fagernes:
Jernbanevegen 22, postboks 143, 2901
Kontortid mandag – fredag 9-12.
Kirkeverge/daglig leder Frank Steinsvik
tlf 61 35 90 90, mobil 952 82 012.
E-post: fs763@kirken.no
Saksbehandler Vibeke Dieserud
Westerheim
E-post: vw496@kirken.no
Tlf: 61 35 90 93
Saksbehandler Line Frydenlund,
tlf 61 35 90 92.
E-post: lf824@kirken.no
Hjemmeside:
<https://kirken.no/nb-NO/fellesrad/nord-aurdal/om-oss/kyrkjeliv---menighetsblad/>

Prester:

Sokneprest Jostein Enger, kontor
61 35 90 91, mobil 975 01 273.
E-post: je886@kirken.no
Sokneprest Kristine Inderhaug
Fosheim, mobil 958 12 505
E-post: kf532@kirken.no
Prost Carl Philip Weisser,
mobil 915 55 504,
E-post: cw478@kirken.no
Mandag er fridagen til prestene.

Organister:

Kantor Monica Korsli Solberg,
mobil 904 00 845.
E-post: monsol77@yahoo.no
Kirkemusiker Ole Fønhus
mobil 915 13 476
E-post: olfonhus@bbnett.no

Menighetspedagog:

Ellen Oddveig Rudi,
mobil 950 89 321
E-post: ellen.rudi@oystre-slidre.kommune.no

Kirkegårdsarbeider:

Arve Bakke mobil. 918 85 635

Menighetsrådsledere:

Aurdal: Oddrun Hegge, Oslovegen 1239,
2910 Aurdal. Tlf. 97176868.
oddrun.hegge@n2u.no
Tingnes: Tonny Ingvaldsen, Månovegen
33, 2920 Leira. Tlf. 97426045.
tonny.ingvaldsen@oppland.org
Skrautvål: Rigmor Orderdalen Tveit,
Øvrebygdsvegen 216, 2917 Skrautvål.
Tlf. 90789638. rigmortv@hotmail.com
Tisleidalen: Anna Rust Holt,
Pardisvegen 68, 2923 Tisleidalen.
Tlf. 41331846. annrus@online.no
Svenes: Bjørn Strand, Tyinvegen 324,
2900 Fagernes. Tlf. 41636578.
bjoestra@online.no
Ulnes: Liv Helene Haugen,
Fødnesvegen 590, 2918 Ulnes.
Tlf. 99690784.
liv.haugen@ulnesmontessoriskule.no

Leder av Kirkelig fellesråd:

Rigmor Orderdalen Tveit,
Øvrebygdsvegen 216, 2917 Skrautvål.
Tlf. 90789638. rigmortv@hotmail.com

ETTERTANKE

«Ein må gå på folkehøgskule for å bli folk»

Eg veit ikkje kven mor siter-te, men det er mykje sanning i dette. For meg fekk i alle fall eit år på Valdres folkehøgskule mykje å seia. Berre det å møte så mange jamaldringar som kunne seia høgt at dei hadde ei tru, var ikkje kvardagskost for meg som kom frå ei «lesarfamilie» i ei bygd der ingen andre på min alder snakka om slikt.

Eg har tenkt mykje på kva som betydde mest for meg dette året. Eg har kome fram til at det må vera internatlivet og kameratskapet som oppsto. Vi var saman alle vakne timar på døgn et heilt skuleår. Vi fekk bryne oss på kvarandre, vi vart forelska, vi fann gjerne fram til nokre i mengden som vart nærare og kjærare enn andre. Nokon av desse kameratskapa kjem til å vare livet ut. Vi er ein gjeng på 9-10 stykkjer som har kome saman med meir og mindre jamne mellomrom alle desse 55 åra som har gått - oftare ettersom vi blir eldre. I desse dagar planlegg vi å samlast på

Syskenborg, folkehøgskulen si hytte opp mot Pilset. Vi bur spreidd i Hallingdal, Valdres og Oslo, men dette prioriterer vi alle. Livet har take oss med på mange slags reiser både i direkte og overført betydning, men det er noko trygt med å det

å ha kjent kvarandre så lenge, vi har deler av grunnfjellet felles.

Eg kunne sagt noko om korleis eg nok fekk stadfesta og grunnfesta ei famlande barnetru og om for-kyning og bønnefellesskap, men det er møtet med dei andre både i fest og i kvardag, på peiskveldar og turar som nok har hatt mest å seia for meg. I dette fellesskapet høyrer også nokre av lærarane som vart mine gode venner i alle år etterpå. Det handlar om å «bli folk» - eller om å utvikle seg som men-neske. Den kjende svenske biskop emeritus i Svenska kyrkan, Magnus Malm, seier i si bok Kris-tuskransen: «Vi er alle avhengige. Nært eller på avstand er mitt liv i dine hender, ditt liv i mine. Søk ikke først og fremst religionen, søk den dypeste relasjonen. Da vil du oppdage at det innerste i religio-nen er den barmhjertige kosmiske samhörigheten i vår ensomhet».

Dette opplevde eg på Heim-syn - eg tør seia for fyrste gong; Å vera del av eit fellesskap der eg kunne vera heilt meg sjølv og endå akseptert, ja, endåtil få oppleva at eg var viktig i andres liv. Då turde eg etterkvart også å tru at eg var fullt ut akseptert og elska av Gud.

Ingrid Meyrick

Tingnes kirkeforening i dvale

KHANS ENGER

I jubileumsboka fra 1997 for Tingnes kirke, skriver Inger Kalstad at Kirkeforeningen kan skrive sin historie tilbake til 1943. 1943! Det første møtet ble holdt like før jul, skriver hun. De som har jubileumsboka oppfordres til å finne igjen denne artikkelen. Lensmannen regnes som initiativtakeren til «dameforeningen». Foreningen hadde som formål å arbeide for den nye kirkas utsmykning.

I artikkelen blir vi kjent med at sommeren 1961 var kirkeforeningen med på å arrangere det første kirkestevnet på Skogajordet – der kirka ble ferdig 11 år seinere. Kirkegården

ble innviet i 1966.

Etterhvert som byggingen av kirka kom i gang, ville Kirkeforeningen gi penger til inventar.

Vi leser fra Inger Kalstads artikkel: «Søndag 10. september 1972 kom endelig den store dagen. Egen kirke for Fagernes og Leira kunne vigslas – etter 28 års arbeid i kirkeforeningen.» «De fleste av kirkeforeningens pionerer fikk oppleve denne dagen, men noen hadde også gått bort.»

Medlemmene stilte seg spørsmålet om det nå fortsatt var bruk for en kirkeforening. Og de svarte at det var det! Kirkeforeningen inviterte til den første kirkekaffen - noe nytt - 1. april 1973. Da var kjøkkenet ferdig. I 1997 skrev Inger Kalstad at foreningens arbeid gjennom de 25 før-

ste åra, «viser at menigheten trenger en aktiv kirkeforening – til gagn for kirka og velsignelse for den enkelte.»

Innsamling av penger

Kirkeforeningen fortsatte i det samme sporet. Det var samlinger med praktiske aktiviteter i kirkekjelleren en gang i måneden. Etterhvert ble det til og med en gruppe for menn som lagde produkter i tre. Så var det en årlig basar med store inntekter. Pengene ble fortsatt brukt til utsmykning og inventar.

Men etterhvert falt de fra, noen av de mest aktive og de som hadde vært med lenge. Samtidig ble det vanskelig med rekrutteringen.

Nå har arbeidet i kirkeforeningen ligget i dvale i 6 – 7 år. Noe av det siste som skjedde i kirkeforeningens navn, var en form for «møte-uker» på våren to år etter hverandre.

En fortsettelse av foreningen var et formiddagsmøte en gang i måneden, «70 pluss minus». Her var mange av de med som hadde lagt ned et stort arbeid for kirka på Skogajordet.

I sin iver etter å rydde og fornye, har menighetsrådet kommet til rommet i kjelleren der sakene fra kirkeforeningen er stuet vekk. Noen av de siste aktive i foreningen, Inger og Per Inge Inderhaug, og Eli Enger har tatt denne oppgaven. Det er vemodig å rydde opp i utstyr og materiell etter en så tradisjonsrik forening som dette har vært. Men dersom noen vil ta fatt på oppgaven, står det nå i gjennomsiktede plastbokser merket ull, strikking, hobby og patch-work, pent stablet i hyllene der!

Alle som har nedlagt arbeid i Kirkeforeningen i Tingnes fortjener stor takk.

Inger Kalstad er en av de få som er igjen av alle som har vært med i arbeidet i Tingnes kirke siden begynnelsen i 1972. Hun kan i detalj mye om kirkas historie, og kan fortelle at denne plakaten var det Ralph Styker som lagde for kirkeforeningen. Her er Inger sammen med Eli Enger. (Foto Hans Enger)

Ansvarlig redaktør:
Terje Eklund, Fødnesvegen 624,
2918 Ulnes,
mobil 975 31 366,
e-post adr. terje eklund@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer:
Hans Enger og Oddrun Hegge

Bankkonto: 2320.17.83224

Opplag 3500

Trykt i Hallingdal Trykk

3550 Gol

Kasserer:

Torlaug Øen Wårum, 2918 Ulnes

Utgiver:
Nord-Aurdal kirkelig fellestråd

Kyrkjeliv
I NORD-AURDAL

«Klokkeringing kaller ikke bare til bønn, den er bønn!»

Mange på det nasjonale seminaret for kyrkjeklokker snakket varmt om den manuelle ringingen som fortsatt er levende i Valdres. De som var med på å demonstrere det var fra venstre ringerne Martin Myrland Skrautvol, Anders Nygård og Henning Andersen, mens foredragsholder og klokkekonsulent Terje de Groot følger interessert med. Bak skimtes kirkeverge i Nord-Aurdal, Frank Steinsvik. (Foto Hans Enger)

KHANS ENGER

Menighetsrådet i Aurdal inviterte i slutten av mai til det første nasjonale seminaret for kirkeklokker. Tilsammen var det 120 deltakere på seminaret! Det var over all forventning. Seminaret som høstet mange lovord, var en kombinasjon av foredrag fra sentrale personer, og prøving av kirkeklokker. Dette gjelder «alt» fra en historisk sammenheng til arbeidsmiljøet i klokketårnet. I tilknytning til kurset var det også en tre dagers

turne til ungdomsskoler i Valdres. Her ble det spilt på det mobile klokkespillet med 50 klokker fra 260 kg og nedover.

Vil beholde manuell ringing

Den lokale komiteen har bestått av Henning Andersen, Carl Philip Weisser, Oddrun Hegge, Knut Aastad Bråten og Liv Barbro Veimodet. Seminaret har hatt mange lokale støttespillere. Dessuten var det mange frivillige som tok et tak for å få seminaret vel i havn. Kurset hadde også viktige sentrale støtte-

spillere, som Norsk kulturråd, Riksantikvaren og KA (Arbeidsgiverorganisasjon for kirkelige virksomheter).

Biskop Solveig Fiske ønsket deltakerne velkommen til Hamar bispedømme. Hun begynte med å si at kampanologi er noe vi trenger. Og hva er så det? Jo, læren om (kirke)klokker, særlig om ringing i klokker. Biskopen sa at hun ønsker å beholde manuell ringing. - Vi oversvømmes jo av ny teknologi. Her i Aurdal brukes fortsatt «gamlemåten». Nå er det blitt fire klokker her,

e seminaret for kyrkeklokker i Aurdal

og det henger fire tau ned fra hull i taket. Endringene er gjort i nært samarbeid med Riksantikvaren. Klapp for Riksantikvaren, var biskopens oppfordring.

Fra vogge til grav

Henning Andersen, en av ildsjelene bak seminaret, fortalte at han har vokst opp like ved Aurdal kirke. Han har alltid vært fascinert av kirkeklokker. Nå har han vært ringer i et kvart århundre. Henning trakk trådene 3000 år tilbake til Aron i Bibelen (2. Mosebok 9. 24 – 26.), som hadde «bjeller av rent gull». Dette kan du se avbildet helt til venstre på alteret i Aurdal kirke.

Biskop Ansgar har fått æren for å ha bragt kirkeklokker til Norden i ca. år 950. Kirkeklokkene forkynner – fra vogge til grav. De skal forkynne Guds ære. Kirkeklokkene representerer det utvidete kirkerommet. Det budskapet som står på kirkeklokka ringes ut til folket som hører. Henning er opptatt av at ved å ta i bruk automatikken, «trykke på en knapp», vil vi miste kirkeklokke-kunnskapen.

Merete Thomassen er lærer på det teologiske fakultetet ved Universitetet i Oslo. Hun hadde tatt med seg studentene sine til seminaret. Hun snakket om kirkeklokkene som et større liturgisk uttrykk. Enkelt sa hun det slik: «Kirkeklokker er liturgi, liturgi er bønn. Dermed er kirkeklokker lik bønn. Klokkingering kaller ikke bare til bønn, den er bønn!»

Hun fikk oss med på tanken om hvordan lydbildet måtte ha vært annerledes i Middelalderen enn i dag. Kirkeklokkene var vesentlige, men også stabursklokker/matklokker, kubjeller og dombjeller. Mot slutten hadde hun tanker om at kirkeklokkene er siste skanse mot sekulariseringen. Kanskje fordi de er så materielle? Kanskje mange setter pris på lyden av Det Hellige?

264 klokker fra middelalderen

Seniorrådgiver Ingeborg Magerøy representerte Riksantikvaren. Hun ble presentert som en som «er litt streng og held us i øyro.» Magerøy åpnet foredraget med å uttrykke gle-

Jon Bratrud fra Aurdal er kirkeklokke-entusiast og deltok på seminaret. Han var en av giverne som førte til at Aurdal kirke i fjor fikk to nye klokker i tårnet. (Foto Hans Enger)

de over de fire snorene som henger ned i kirka, og gjør at kirkeklokkene nå er visuelt til stede i kirkerommet. Hun sa at i mange andre land har tilsvarende riksantikvariske myndigheter ansvar for palasser og slott.

- Det har jo ikke vi så mye av i Norge. Hos oss er det kirkene som er sentrale i kulturminnevernet. Det fremste vi har skapt bakover i tida, det er kirkene våre, sa hun. I Norge har vi 264 klokker fra middelalderen. Ikke alle henger i middelalderkirker, de er «arvet». Vern og bevaring er under kontinuerlig press, sa Magerøy.

Bård Hjorth fra Arbeidstilsynet snakket om «kirkeklokker, arbeidsmiljø og sikkerhet.» Noen vil huske en konflikt i Nord-Aurdal for en tid tilbake, der det var snakk om dagbøter hvis ikke Arbeidstilsynets pålegg ble etterkommet. Denne dagen påpekte både Hjorth og andre hvor viktig det har vært å møte de andre partene i en slik konflikt, og sammen arbeide seg fram til en løsning. Det er ikke tvil om at han fikk fram sitt poeng om hvor helseskadelig klokkingering er for ringeren om en ikke tar nødvendige forhåndsregler. - Arbeidstilsynets mål er «Et godt arbeidsliv for alle! sa Hjorth.

Mange spennende emner

Det var mange innfallsvinkler til temaet. F.eks. «Kulturminner og arbeidsmiljø.» Vi fikk belyst hvordan klokker støpes, spørsmål om tårn som faller ned, og klokker som brister. En frukt av seminaret var at også foredragsholderne kunne lære og hente kunnskap hos hverandre.

Alf Tore Hommedal fra Universitetet i Bergen snakket om «himmelsk klang». Han mente at klangen fra kirkeklokkene var det første markante skillet etter at Norge fikk ny religion. Kirkene ble lagt slik i terrenget at de skulle være synlig – og, ikke minst, klangen fra kirkeklokkene skulle bære langt ut over byer og bygder.

Det hagla med superlativer under evalueringa. Mange på seminaret hadde fått «åpnet øynene sine» om hvor viktig dette temaet er. En av kirkevergene som var der, hadde på dette tidspunkt sendt inn mange søknader om automatisk ringing i sitt ansvarsområde. Nå ville han reise hjem og trekke søknadene! Det var for øvrig en massiv etterspørsel etter oppfølging av seminaret.

Stipendiatelevane Anne, Eivind og Kirsten er samde:

- Eit år på Valdres folkehøgskole, er ei oppleving for livet

KODDRUN HEGGE

Ingen tvil hjå dei tre stipendiat-elevane eg møter på Valdres folkehøgskole: - Tida ved skulen har styrka livsfundamentet, både sosialt, åndeleg og for eiga innsikt. Dei uttrykker stor glede ved dette, - sjølv om akkurat denne dagen, akkurat når Kyrkjeliv besøker skulen, så er stemninga litt nedtrykt eller kall det vemodig. Det er siste dag av skuleåret. I morgo reiser alle kvar til sitt.

Førebilete for dei unge

Det er Anne (20), Eivind (21) og Kirsten (22) som møter til intervju. Alle tre er stipendiat. Det vil seie at dette er deira andre år ved Valdres folkehøgskole. Som stipendiat fokuserer ein på leiartrening. Det er tilsaman 12 stipendiatar fordelt på alle åtte linene, pluss bistandsprosjektet Lushoto. Eivind går på aktivlina med butrening for funksjonshemma, Anne på Altitude Paragliding, og

Kirsten på lina for x-sport. I praksis er dei støttespelarar for elevar og lærarar.

- Me er her heile døgnet sjølvsgat, og etter skuletid er vår oppgåve å vera med fyrsteårs-elevane på aktivitet. Det blir ofte lange samtaler, mange spørsmål, brikker som skal på plass for dei unge. Kan hende det er lettare for elevane å opne seg for oss som også er unge. Me har gjerne meir tid til å gje støtte, fylgje dei opp

Dei tre stipendiat-elevane Kirsten Grue, Eivind Wirak og Anne Egeland seier at tida ved Valdres folkehøgskole har styrka livsfundamentet, både sosialt, åndeleg og for eiga innsikt. (Foto Matthias Clad)

etter behov og saman prøvar me å finne svar og gode råd. Me blir på sett og vis førebilete for dei unge, og me prøvar å ta dette ansvaret på alvor, seier Anne Egeland.

Ein forstår at dei gjer utruleg mykje bak kullisene her på skulen.

Kva førte til at de tre valde nett denne folkehøgskulen? Dialekta avslører at dei alle kjem frå fjernare landsdeler, og Eivind Wirak som kjem frå Grimstad bekreftar at avstand i geografien spelar ei rolle for dei fleste ved skulen. Det har for eksempel ikkje vore valdris-elevar ved skulen dei siste to åra. Sjølv ynskte Eivind å gå på ei skule driven av KFUK/KFUM, og programmet ved skulen var freistande. Som dei fleste nitten-åringar var også han litt i villreie etter fullført grunnutdanning. Det freista å satse innanfor militæret, men fyrst ville han utfordre seg sjølv, finne seg sjølv gjennom eit mangfald av sosiale, faglege og mentale møter. Han ville vera heilt open for inntrykk, ikkje søkje same veg som vener, men vera frigjort og nøytral. Det har han ikkje angra på.

Kristne er som ungdom flest

Anne er frå Sandnes. Bakgrunnen hennar er frå kristeleg oppvekstmiljø.

- Dei fleste venene mine søkte seg til bibelskuler, seier ho. Det kling liksom så trygt og kjent, og hadde vore naturleg for meg òg, men eg kjende lysta til å oppsøkje eit anna miljø. Gud har skapt oss med ulike interesser, og slik eg kjende mine egne eigenskapar, følte eg at eg kunne bruke meg best på denne skulen her. Men det var ikkje utan bøn om at Gud måtte lede vegen. Eg er litt oppteken av at me som kristne ungdomar skal vera på ulike arenaer og syne at me er som ungdom flest. Me er inga særgruppe fordi om me har fått trua, - den kan råke kven som helst på mest uventa vis, når som helst i livet. Ein skal ikkje gøy-me seg vekk på trygge bibelskular, men delta i gjennomsnitts-samfunnet.

Ynskte eit kristent fellesskap

Kirsten Grue frå Melhus valde to års militær-utdanning etter vidaregåande. Det vart ein herleg kontrast å koma til folkehøgskulen, seier ho.

Militæret sin natur er å slette ut det individuelle, personlege og kreative. Du skal øve på å gå i flokk og underkaste deg ordre medan du er i situasjon. Ho ynskte eit kristent fellesskap og søkte såleis etter folkehøgskule med kristen profil. Det er ikkje lett å vera open kristen i militært miljø, og ynskje var å søkje likesinna der ho kunne vera ein kvardagskristen. Etter to år på folkehøgskulen kjenner ho seg veldig trygg på trua si og veit at det er noko ho skal ha med seg vidare i livet.

Utfordrar og oppdreg

Eivind kjem òg frå eit aktivt kristent kor og band-miljø i Grimstad. Han

”Tida ved skulen har styrka livsfundamentet, både sosialt, åndeleg og for eiga innsikt.”

hadde ikkje planar om meir enn eitt år ved skulen, men fekk ei skade som gav fritak frå planane om militæret. Og han er svært glad for å få med seg året som stipendiat.

- Eg har vokse meir dette andre året, seier han. Det har vore ei god leiarerfaring, og fint å bli kjent med folk med ulike behov. Eit forsiktig spørsmål frå Kyrkjeliv, - trur du skaden var Guds måte å leie vegen din? - Gud hadde nok vist meg vegen utan skaden. Etter alt det eg har fått oppleve desse to åra her i Valdres, så trur eg dette var det han ville eg skulle gjera. Og eg stolar på at han syner vegen vidare òg og gjer det som er rett for meg, at eg kjem til å ende opp der han ville ha meg.

På skuleårets siste dag er det ikkje

vanskeleg å finne superlativ i høve skulen. Kyrkjeliv må nesten spørja om dette gjeld for alle, eller fell elevar av under vegs? Dei fyrste vekene kan vera litt intense, og om nokon fell av, så er det denne innkjøringsfasa. Alle er liksom på hogget. Nokon har markeringsbehov og andre treng aleinetid. Når nokon finn sin plass, sin gjeng, så er det gjerne litt stress for dei som føler seg på sida. Men det trør seg alltid til med tid og tål. To deler rom. Det blir sett saman høgst tilfeldig. Det utfordrar og det oppdreg, og det er ei fin livserfaring når det jobbar seg til.

Valdres skilde seg ut

Kirsten fortel at det er 150 elevar her. Elevane blir knytte til skulen og til kvarandre. Dei er mykje ute i naturen og omgjevnadane, driv mangfaldig friluftsliv, og dei reiser mykje. Tida er fylt med kultur, og samfunnet blir kanskje litt lukka innan miljøet. Det var naturen og årstidene som lokka alle tre hit. I mangfald av folkehøgskular skilde Valdres seg ut både i høve skuleinnhald, men også årstidsvariasjonane, spesielt vinteren. Og vinteren er vakker i Valdres, om kanskje siste sesongen var heilt spesiell.

Kva så med vegen vidare? Det er ikkje det beste spørsmålet å stille på avslutningsdagen kanskje. Det verkar som om intervjuobjekta er fylte med glede, erfaring, og tyngde til å møte framtida, men må fordøye det dei har vore med på. Alle tre ser føre seg at det blir studiar komande haust. Anne vurderer både fysioterapi og årsstudie i kristendom, kanskje Bergen, kanskje Oslo. Kirsten og Eivind vil studere, men emnet er framleis ope.

Det er tre fine ambassadørar for Valdres Folkehøgskole som fylgjer Kyrkjeliv ut. I korridoren og forbi amfiet rungar høglydt, inderleg song, og ein klump kjem i halsen. Halfdan Sivertsens vise «venna før livet» skapar stemning. Skal tru om han skreiv visa etter eiga tilsvarande erfaring? I alle fall er ikkje Kyrkjelivs medarbeidar i tvil om at det blir skapt mange livslange vennskapsforhold ved Valdres folkehøgskole og vil uttrykkje eit inderleg lykke til vidare i livet til dei alle.

Rektor Jens Rindal ved Valdres folkehøgskole:

- Jesus er vårt store forbilde og ledestjerne i alt vårt arbeid

KTERJE EKLUND

- Jesus er vårt store forbilde og ledestjerne i alt vårt arbeid. Våre tre kjerneverdier er: Kristen, raus og aktiv. Men alle er velkomne som elever til skolen vår, uavhengig av bakgrunn, politisk tilknytning, livssyn og tro. Vi legger vekt på ekte møter mellom mennesker, der de unge våger å være seg selv. Samtidig ønsker vi at elevene skal få erfare at kristen tro kan være: Nestekjærlighet i praksis, lokalt og globalt. Likeledes livsglede og engasjement, omsorg for skaperverket, naturen og mennesker.

En av landets eldste

Sier rektor Jens Rindal ved Valdres folkehøgskole, Heimsyn, en av landets eldste folkehøgskoler, som til neste år kan feire 120-års jubileum. Skolen ble i sin tid startet i Vestre Slidre av Ola Bøe fra Ulnes. I 1912 ble det bygd egen skolebygning på Leira. Fire år senere overtok Ola Brekkun skolen. I 1929 var det igjen eierskifte da Nils Asheim tok over. Hans eldste sønn, Torkjell overtok som styrer i 1964. Han ble en institusjon som sammen med sin hustru Ingebjørg satte spor etter seg. Senere sto sønnene Hans og Nils i ledelsen for skolen.

Heimsyn var i familien Asheims eie frem til 2013 da skolen ble solgt til Norges KFUK/KFUM, som også eier Sunnmøre folkehøgskule, Rønningen folkehøgskole i Oslo og Folkehøgskolen Nord-Norge i Even-skjer. Norges KFUK/KFUM er en kristen barne- og ungdomsorganisasjon som kjemper for unge menneskers rett til å leve og utvikle seg som hele mennesker og som bygger åpne og trygge fellesskap der unge mennesker deltar og har innflytelse. Organisasjonen har over 18 000 medlemmer over hele landet og er en

del av verdens største kvinnettverk YWCA og verdens største ungdomsbevegelse YMCA.

Ånd, sjel og kropp

Jens Rindal har vært rektor ved Valdres folkehøgskole siden 2007. Han forteller at det er stor søkning til skolen, som det siste året har hatt 150 elever. I tillegg til faste fag, tilbyr

- Jeg håper det skinner gjennom i det daglige at alt vårt virke her ved skolen preges av de kristne grunnverdier, sier rektor Jens Rindal. (Foto Terje Eklund)

skolen et bredt utvalg valgfag, som friluftsliv, alpint, langrenn, spinning, gitar, strikking/hekling, gjærbakst, bokbinding, studier og yrke eller smykkekunst. Undervisningen er ett-årig og har åtte linjer, foruten en ett-årig linje for elever som ønsker å fortsette innen lederutdanning.

Rindal sier at skolens formål er å utvikle og ta ansvar for hele mennesket med ånd, sjel og kropp.

- Vi vil hjelpe de unge å leve og

vokse i tro på Jesus Kristus og mellommenneskelig forståelse, samt utfordre til engasjement og handling i kirke og samfunn, både lokalt og globalt.

Valdres folkehøgskole har også en linje for psykisk utviklingshemmet ungdom.

- Det er viktig å integrere og å vise mangfold, fellesskap og det at vi alle har samme verdi og menneskever.

Lære å leve i fellesskap

Alle elevene på Heimsyn bor på skolens internat. Rektor Jens Rindal forteller at det fungerer veldig bra.

- Elevene bor på dobbeltrom, det øg med tanke på at de skal lære å forholde seg og tilpasse seg til andre mennesker, og på den måten utvikle seg som individer og bli bedre kjent med seg selv og å lære å ta hensyn til andre gjennom å leve i fellesskap. Dette fungerer veldig godt og vi får mange gode tilbakemeldinger.

- Hender det at også noen finner hverandre her og blir kjæresten?

- Ja, det skjer. Så sent som i forrige uke fikk vi melding om at to tidligere elever, som ble kjæresten her, har satt en ny «Valdres-borger» til verden, ler Rindal.

- Hva med disiplinære problemer ved en skole hvor elevene lever så tett på hverandre hele tiden?

- Det har ikke vært noe problem. Jeg synes vi har en gjeng med fantastiske ungdommer.

- Er det flest jenter eller gutter som søker til Heimsyn?

- Det er ganske så jevnt fordelt, med en liten overvekt av jenter.

- Hvor mange ansatte har dere her ved skolen?

- Vi er rundt 30 ansatte.

Støtter bistandsprosjekt

Rektor Jens Rindal forteller at folkehøgskolen har et utbredt internasjon-

Rektor Jens Rindal (t.h.) og pro rektor Stian Ulberg kan med glede konstatere at det er mange ungdommer som søker om studieplass på Valdres folkehøgskole, Heimsyn. (Foto Terje Eklund)

nalt, globalt samarbeid der elever og lærere drar utenlands.

- Det er viktig for oss å ta Valdres ut til verden og verden hjem til Valdres. Vi ønsker at våre elever skal bli kjent med verden utenfor oss selv, og ikke minst la de få oppleve andre kulturer i møte med mennesker. Helt siden høsten 2012 har skolen hatt et elevstyrt bistandsprosjekt hvor de innsamlede pengene går til å hjelpe ungdom i byen Lushoto i Tanzania til å få utdanning og hjelp til rettigheter de har krav på. Vi har også et prosjekt i Sør-Afrika hvor vi har pusset opp et lokale med en «hiv-container», der ungdom kan være sikret rene sprøyter, samtale og rådgivning. Vi gir også vår støtte i arbeidet mot kjønnslemlestelse av kvinner.

Folkehøgskolen har også egen minibuss som benyttes her til lands. Elevene er med på ulike uteaktiviteter og blir gjennom det bedre kjent

med nærområdene. Blant annet er det jevnlig utflukter til Jotunheimen.

Torsdagsmøtene – en oase

- På hvilken måte vektlegger dere at Heimsyn er en kristen folkehøgskole?

- Jeg håper det skinner gjennom i det daglige at alt vårt virke her ved skolen preges av de kristne grunnverdier. Ellers er det frivillig tilbud om å delta på kveldsmøter og i samtalegrupper. Torsdagsmøtene samler gjerne 70-80 ungdommer. Disse samlingen er blitt veldig populære og er en oase i hverdagen for mange. Her er det gjerne både andakt og lovsang, foruten et godt fellesskap. Alle møtes med respekt uavhengig bakgrunn. Å delta på samlingene er selvsagt frivillig. Den kristne tro er en gave, og ikke noe vi skal tvinge på folk, sier Jens Rindal.

- Folkehøgskolen har også samar-

beid med den lokale kirke?

- Ja, vi har et godt samarbeid med begge prestene i Nord-Aurdal. I løpet av semesteret har de andakter her og nattverdgdustjeneste. Elever fra skolen har også deltatt i forbindelse med konfirmantundervisningen.

Som sikkert en del har lagt merke til har folkehøgskolen på Leira byttet ut nynorsken med bokmål. Nå heter det skole og ikke skule. Rektor Jens Rindal forklarer det med at det er lettere å kommunisere på bokmål enn på nynorsk. Skolen har ifølge Rindal fått større respons og flere følgere på nett og hjemmesiden etter at de gikk over til bokmål. Men rektor innrømmer at skolen også har mottatt negative reaksjoner fra folk.

Kirkekontoret flytter fra Rådhuset og til DNB-bygget

Endelig skal kirken bli herre i eget hus

KTERJE EKLUND

Endelig ser det ut til at kirken i Nord-Aurdal skal bli herre i eget hus. I løpet av høsten flytter kirkekontoret etter all sannsynlighet ut av Rådhuset og inn i andre etasje i DNB-bygget i Jernbanevegen 5. Kontorforholdene for de kirkelig ansatte har i mange år vært lite tilfredsstillende med for få og små kontorer og uten ekspedisjon eller forværelse. Dette har også vært påpekt ved de siste bispevisitaser. Kirkelig fellesråd skal behandle saken i det Kyrkjeliv har gått i trykken, men alt tyder på at rådet vil følge anbefaling fra kirkeverge Frank Steinsvik og leder av fellesrådet, Rigmor Orderdalen Tveit om å leie nye lokaler.

En rimeligere løsning

Kirkeverge Frank Steinsvik sier at kirkelige fellesråd gjennom en årrekke har vært i dialog med kommunen om større kontor plass. Kirkekontoret er blitt tildelt et par nye kontorer, men det har ikke dekket reelle behov. Det har blant annet ført til at prostens plassering er plassert i etasjen over den øvrige kirkelige stab, hvor flere må ha kontor på deling.

- I og med at vår tjenesteytingsavtale med Nord-Aurdal kommune utløper i år, må kirkelig fellesråd vurdere om avtalen skal fornyes eller ikke. Selv om kommunen er pålagt å bevilge årlig driftstilskudd til kirken, er vi ikke en del av den kommunale etat, - og sånn sett vil det også være en klar fordel å få lokaler utenom Rådhuset. Foruten at vi nå får mer plass, vil den nye leieavtalen dessuten bli en rimeligere løsning. Vi vil spare rundt 182 000 kroner ved å flytte, sier Steinsvik.

Tjenesteytingsavtalen som kirkelig fellesråd har med kommunen beløper seg til en årlig utgift på 562 000 kroner. Avtalen dekker foruten hus-

leie, tjenester fra servicetorget, telefon og porto.

- Her betaler vi for flere ting vi selv kan utføre. For eksempel betaler vi rundt 60 000 kroner for ta i mot post og telefon, sier kirkevergen.

Fem-årig leieavtale

Kirkekontorets lokaliteter i Rådhuset utgjør 130 kvm, mens de nye lokalene i DNB-bygget har en gulvflate på 260 kvm, foruten at Valdrestogo kan benyttes til større møter og arrangementer. Utleier er Golhus næringseiendom.

- Vi har fått tilbud om en fem års

leieavtale med opsjon på ytterligere fem år. Den årlige kostnaden er på 380 000 kroner. Her får vi åtte kontorer og eget møterom og tilgang til kjøkken. Kontorene er møblert, vi får vaktmestertjeneste og vi disponerer parkeringsplasser. Det vil bli en stor fordel for oss å få staben samlet på en flate. Ved det kan vi bygge en stabkultur som vil styrke vårt daglige arbeid i forhold til våre menigheter og publikum. Vi håper også at terskelen til å oppsøke kirkekontoret blir senket ved at vi kommer i eget «kirkens hus». Her er også heis, sier Frank Steinsvik.

Kirkevergen sier at kirken i Nord-Aurdal på sikt bør vurdere å bli selveiere og bygge lokaler i tilknytning til Tingnes kirke.

- Det er selvsagt et stykke frem i tid, men det er lov å ha visjoner, sier Steinsvik med smil om munnen.

Kirkeverge Frank Steinsvik og kirkelig fellesråds leder Rigmor Orderdalen Tveit utenfor DNB-bygget hvor kirkekontoret etter all sannsynlighet flytter inn i løpet av høsten. (Foto Terje Eklund)

Tisleidølene feirer sitt 60 år gamle gudshus

De fire medlemmene i menighetsrådet ønsker alle velkommen til feiringen av Tisleidalen kirkes 60-årsjubileum søndag 15. juli. Fra venstre Randi Lill Pedersen, Anna Rust Holt, Einar Lyhus og Lisbeth Jemtlund. (Foto Hans Enger)

K TERJE EKLUND

15. juli, 8. søndag i treenighetstiden, blir det festgudstjeneste i Tisleidalen kirke. Den dagen feirer tisleidølene 60-års jubileum for gudshuset sitt. Kirken, som opprinnelig hadde betegnelsen kapell, ble vigslat av biskop Kristian Schjelderup 13. juli 1958, med over 200 mennesker tilstede. Til sommerens jubileum er dalens pensjonister spesielt invitert, foruten tidligere prester, nylig avgått kirkeverge Bjørn Haugen og nåværende verge, Frank Steinsvik og Kåre Madslangrud som var organist i kirken i en årrekke.

Minste menigheten

Det er prost Carl Philip Weisser og sokneprest Jostein Enger som vil preke og forrette under gudstjenesten, mens kantor Monica Korsli Solberg sitter på orgelkrakken. Det vil ellers bli musikikalsk innslag ved Tisleidalens egen lokale trubadur,

Jostein Halden. Foruten at kirkens mangeårige, trofaste kirketjener Harald Klevgård sørger for klokke-ringning og andre forberedelser sammen med menighetsrådets medlemmer. Etter gudstjenesten innbyr menighetsrådet til kake og kaffe. Rådets leder, Anna Rust Holt forteller at kirkejubileet dessuten vil bli markert med en konsert lørdag 13. oktober med Nord-Aurdal sanglag.

Tisleidalen er med sine ca. 80 innbyggere den minste av de seks menighetene i kommunen. Folket i dalen er veldig stolte og glad i det vesle gudshuset ved foten av Golsfjellet. Kirken har også opp gjennom årene vært brukt mye av hyttefolk, turister og stølsfolk. Særlig på julafeten og i påsken er det mange som fyller kirkebenkene.

10 år eldre kirkeklokke

Tisleidalen kapell/kirke er tegnet av arkitekt Karl Stenersen. Tomt ble gitt av Ola Aabjørnsbråten. Tømmeret ble skåret på Blytjern-saga med Torgeir

Hippe som ansvarlig. Byggmester var Olav Belgum. Han har også laget alterbord og prekestol, mens døpefonten, utformet som et korbånd, er utført av Olav Rudi. Maleren Gunnar Haukebø fra Nordmøre er mannen bak kirkens altertavle, som er malt som en veggdekorasjon. Symbolikken gir uttrykk for menneskets søken etter Gud, ved hjelp av himmelstigen, den hellige bok og livets fornyelse. Alterduk og antependium er laget av Alma Haugen.

Brudestolene er en gave fra skipsreder Anders Jahre. Orglet ble levert av Norsk Orgel og Harmoniumfabrikk og hadde ni stemmer. Det ble skiftet ut sommeren 2006 med et digitalt orgel. Kirken har en klokke, støpt ved O. Olsens klokkestøperi, Nauen ved Tønsberg. Klokken hang først i støpul og ble brukt ved gravferd. Kirkegården ble innviet til bruk på slutten av 1940-tallet. Til 50-års jubileet ble det utgitt en bok om Tisleidalen kirke, skrevet av Ivar Aars.

Menighetsrådet sørget for nytt kjøkken i Tingnes kirke

KHANS ENGER

Menighetsrådet i Tingnes har denne vinteren gått løs på en stor oppgave. De har anskaffet nytt kjøkken. Mange vil huske at Tingnes kirke ble bygget i 1972. I begynnelsen, ja inntil for nokså få år siden, var det stor aktivitet i kirkekjelleren. Kirka var bygget som en arbeidskirke – og fungerte som det.

Definitivt nedslitt kjøkken

I 70-åra var det barnehage der. Det var barneforening, søndagsskole, ten-sing og forskjellige speidergrupper. Det var kirkeforeningen og korøvelser og «Kirken for alle».

Fortsatt er det konfirmanter og kirkekaffe og «Kirken for alle» og mer til. Belastningen på kjøkkenet har vært stor i de snart 50 årene kirka har eksistert. Så kjøkkenet var definitivt nedslitt!

I året som gikk, ble det satt inn nye ytterdører i Tingnes kirke.

Nå var turen kommet til kjøkkeninnredning og golv i kirkestua. For å legge til rette for utskiftingen av kjøkkenet, var det mye dugnadsarbeid som medlemmene av menighetsrådet har gjort med liv og lyst.

Pågangsmot og fellesskap

Kyrkjeliv ble presentert for resultatet under menighetens årsmøte. Kasserer Audun Hamre forteller til at utgiftene til det nye kjøkkenet blir på ca. 100 000 kroner. Kjøkkenet er laget på Ranheim snekkerverksted. Hamre mener det er fint å tenke på at penger fra eieren av et lokalt snekkerfirma, nå brukes til å få laget nytt kjøkken på et annet lokalt snekkerverksted. Det er også kommet på plass nytt elektrisk anlegg og nye hvitevarer. Utgiftene til golvet blir på ca. 35 000 kroner. En finner altså dekning for dette i «Bråten og Døvre

- fond for utstyr og utsmykning».

Det var fint for Kyrkjelivs utsendte å overvære samtalen mellom menighetsrådsmedlemmene om denne saken. De er fulle av pågangsmot og «framsnakker» hverandre om at de har gjort en god jobb. Likevel kunne ikke de andre la være å peke på at Audun Hamre måtte få litt ekstra stor del av æren for at dette hadde gått så fint!

Han på sin side lovpriste fellesskapet i menighetsrådet. - Alle vil hverandre godt, sa han.

Audun Hamre sier at menighetsrådet nå bruker mye penger, men mener det er til fellesskapets beste. Rådet har et ønske om at lokalene etter hvert kan leies ut til dåpsselskaper eller minnesamvær og andre sammenkomster. De skal også anskaffe noen nye møbler, og en av menighetsråds-medlemmene hekler nye gardiner i kirkestua.

Menighetsrådsmedlemmene har all mulig grunn til å være stolte av det nye kjøkkenet i Tingnes kirke. Fra venstre Kari Sandvik, Knut Tjelle, Gudrun Gunderhuset, Tonny Ingvaldsen, Audun Hamre og Hilde Rabben Frydenlund. (Foto Hans Enger)

Kirkehøvdingen Ivar Asheim...

Forts. fra side 16

verdugudstjeneste. Prekenen gjorde sterkt inntrykk. Teksten var Johannes 21, der Jesus spør Simon Peter om han elsker han. Tre ganger spør han og ber Peter om å være hyrde for sauene, - at han skulle vitne. Kjørstad utla teksten på en gripende og personlig måte. Jeg skjønnte der og da at dette virkelig angikk meg. Teksten har fulgt meg hele livet... Asheim blir tydelig beveget og tar frem lommestørket.

Ville ikke bli prest

- Det lå i kortene at min bror Torbjell, som eldstemann, skulle ta over Heimsyn når den tid kom. Av en eller annen merkelig grunn var det en forventning om at jeg skulle studere teologi og bli prest, men det ville jeg ikke høre om. Det var litt flaut å være blant dem som bekjente troen, og det var ikke så enkelt å få med kamerater på vekselmøter. Men troen min var ikke til å rokke. Så kom jeg til landsgymnasiet på Voss, og nær sagt alle som der leste gresk hadde bestemt seg for å bli prest. Jeg likte å lese og studere og tok artium og fikk beste eksamen av samtlige. Men det dysset jeg ned. Ville ikke stikke meg frem. Skulle jeg bli lærer, organist, eller kanskje teolog... Jeg meldte meg inn på Menighetsfakultetet og tok praktikum i 1953, men jeg hadde aldri drømt om at MF skulle bli min arbeidsplass. Det var et godt sted å være.

- Du gikk aldri inn i prestedtjeneste?
- Nei, det ble ikke slik, og det har hendt at jeg har savnet det... at det hadde vært interessant. Men jeg er nok større anlegg for å være lærer og underviser enn sjelesørger, sier Ivar Asheim.

Troen og bønnen

Asheim snakker og skriver riksmål til daglig, men legger fort om til nynorsk når han er i Valdres, der familien har hytte i Steinsetbygda.

- I mitt daglige arbeid har språket vært mer et kommunikasjonsmiddel enn et identitetsmiddel.

Ivar Asheim medgir at han ikke

på langt nær leser så mye som før, men han leser daglig Vårt Land og Aftenposten. Han følger årvåkent med i det som foregår i det kirkelige liv, og han legger ikke skjul på at han synes det er en trist å se den maktkamp som utvikler seg med fløyer og splittelse innen kirken.

- Jeg skjønner ikke at dette kan fortsette og hvor det ender. Han rister på hodet.

- Går det an å spørre en gammel teologiprofessor om hans trosnivå i dag?

-Troen... Han stanser opp og blir igjen beveget. - Tora og jeg har våre daglige andaktstunder, der vi ber, hvor jeg leser en tekst og gjerne en salme. Hvis vi ikke kunne be sammen og ha det kristne fellesskap, vet jeg ikke hvordan jeg skulle holdt ut. Vi ber for familie, naboer, menighet og kirke. Bønn er en berikelse. Troen og bønner har fulgt meg siden guttedagene på Heimsyn. Det har vært en verdifull gave, slutter Ivar Asheim.

FASTEAKSJONEN som konfirmantene samlet inn penger til før påske innbrakte tilsammen 47.711 kroner. Det er omtrent samme beløp som i 2017 da det kom inn 45.417 kroner. Innsamlingen i de enkelte sokn fordeler seg slik i Nord-Aurdal. Fjorårets tall i parentes. Aurdal: 13.424 (18.569). Tingnes 22.145 (14.129). Skrautvål 772 (1195). Svenes 6.433. (5.724). Ulnes 4.937 (5.800). Takk til konfirmantene og medhjelpere for innsatsen!

LIV KARI STEINSFJORD er av kirkelig fellesråd tilsatt som klokker ved Strand kirke, og hun går dermed inn i tjenesten som hennes avdøde mann Eigil innehadde i rundt 30 år. Liv Kari har ved flere anledninger tidligere vikariert i klokkerstillingen.

I SKRAUTVÅL har det eksistert et blomsterfond i over 50 år. Leder i soknerådet, Rigmor Orderdalen Tveit, forteller at blomsterfondet gjerne påtar seg stell av graver. Interesserte kan enten kontakte Rigmor eller Anny Myrland. Blomsterfondet tilbyr også blomsterkort til kondolansse ved gravferd. Kortene er å få kjøpt hos Damenes Klær på Fagernes.

AURDAL MENIGHETSHUS søker etter folk som kan ta seg av catering. Det er ofte godt å gå til dekket bord nær kyrkja på høgtidsdager som gravferd, dåp og konfirmasjon. Mange har uttrykt eit ynskje om å kunne leige huset som «ei pakkøløyning» som inkluderer matservering, litt som gjestehusdrift. Menighetsrådet er på jakt etter nokon som kan tenkje seg ei rolle i dette. Det eignar seg som ein god hobby eller atåttnæring for den rette. Ta kontakt med rådet dersom dette skulle vera av interesse.

AURDAL FJELLKIRKE har valgt nytt styre og består nå av Harald Thue (leder), Siri Olaug Syvrud (sekretær), David Crawford, Åsmund Naustdal, Helge Hansen (representant for Aurdal menighetsråd). Foruten prest Kristine Inderhaug Fossheim.

TINGNES BARNEKOR har fått ny dirigent. Etter å ha ledet barnekoret i 16 år har Bente Hove Pedersen Stundal nå gitt stafett/dirigent pinnen videre til Silje Vadla Ulberg. Stor takk til Bente for hennes strålende innsats for Tingnes barnekor!

ULNES SOKNERÅD har gått til innkjøp av søylehøytaler for utendørs bruk ved store gudstjenester og gravferder hvor det ikke er plass til alle inne i kirken. Høytaleren kan leies av de andre soknerådene i kommunen.

JESUSKVINNER (JK) Valdres har samlinger på Valdres folkehøgskole første mandag hver måned kl. 19-21. Vi er en nasjonal tverrkirkelig grasrotbevegelse med visjonen «En mobilisering av jenter i alle aldre til byggingen av Guds rike i hjem og familie, samfunnsliv og menighetsliv». Bevegelsen ble stiftet av Anne Christiansen for over 15 år siden, les gjerne mer på jk.no. Vi i Valdres samles til femte sesong nå i høst. På første høstsamling mandag 3. september får vi besøk av diakon Silje Sjøtveit som presenterer boka si «Familieliv - gleden ligger i kontrastene». Jenter i alle aldre er velkommen til samling på folkehøgskolen, følg med på «Det Skjer» i avisa Valdres.

STØTT KYRKJELIVS ANNONSØRER

2900 Fagernes
Tlf. 61 36 60 00

vitusaapotek+ Fagernes
Tlf. 61357830

FRANITA

Skrautvålsvegen 11, 2900 Fagernes - Tlf. 61 36 09 70

EUROSPAR

FAGERNES • TLF. 61 35 89 00

Velkomne til «Fengselet»

**VALDRES
GJESTEGÅRD**
Aurdal - Tlf. 61 36 23 61

Reboli
I VALDRES

Advokatene Sveen

2900 Fagernes - Tlf. 61 36 03 66

Kampenens Blomster

Jernbanevn. 4 · 2900 Fagernes, Tlf. 61 36 68 10

VALDRES - har du behov for elektriker?

INSTALLASJON AS

2900 Fagernes • Tlf. 61 36 28 00

Fagernes Taxisentral

Tlf. 61 36 18 00

FAGERNES libris

2900 Fagernes • Tlf. 61 36 10 40

KIWI mini pris

AURDAL,
LEIRA,
FAGERNES

SpareBank
HALLINGDAL VALDRES

EL-FAG AS

2900 Fagernes

www.el-fag-as.no

Tlf. 61 36 66 20 - Døgnvakt tlf. 952 88 999

Kafe - Selskapslokaler - Overnatting
Vi tar i mot lag av alle slag!
tlf: 61344700 e-post: post@sekskanten.no

SEKSKANTEN
www.sekskanten.no

VALDRES SPORT

2907 LEIRA - TLF: 61 35 69 50

**KVENO'S
SNEKKERLAG**

GJENSIDIGE

Valdres Brannkasse

2900 Fagernes - Tlf. 61 34 76 00

VASETSENTERET

KJØPSENTER, CAMPING & FIELLSERVICE

HOB. 900 60 061 - TLF: 61 36 30 35

E-POST: jokervaset@jokervaset.no - POSTADRESSE: Panoramavegen 901, 2960 Ran

Valdres

As Valdres og Valdres Trykkeri
Boks 54 · 2901 Fagernes

Gerds

GULL OG SØLV

Etablert 1897

2900 Fagernes

Tlf. 61 36 05 61

Gullsmed - UR

Gullsmed H. Gullhagen AS

FAGERNES Tlf. 61 36 05 54

ELKJØP

2920 Leira - Tlf. 61362990

ValdresBil AS

2900 Fagernes. Tlf 61358600

TESS® Fagernes

2900 Fagernes - Tlf. 61 60 22 60

Tannlege Jarle Buczek, Jernbanevegen 1

2900 Fagernes - Tlf. 61 36 01 01

Fagernes Optiske AS alliance^{OPTIKK}

2900 Fagernes • Tlf.: 61 36 02 86 • Optiker Anders Haugen

Ragnhild Wiken

Barn- og ungdomsklær 0-14 år

2900 Fagernes - Tlf. 61 36 05 92

aktiv.

Valdres Eiendomskontor - Tlf. 61 36 66 33

KROON MASKIN AS

Mobil 913 90576 · 916 11410 • 2900 Fagernes

FLORISS

Floriss Valdres Blomster

epost: post@valdresblomster.no

Telefon: 61361449,

www.floriss.no

Valdres Gravferdsbyrå

Henning Andersen

Fjelltungsgoto, 2910 Aurdal

Døgnvakt: 61 36 03 00

www.valdresgravferd.no

BAKKEN & BAKKEN A.S

2900 Fagernes - Tlf. 61 36 04 22

**coop
extra**

2900 Fagernes
Tlf 61356800

Kampenens
- BEGRAVELSESBYRÅ -
Tlf. 61 36 17 70

**FAGERNES
RØR AS**

Tlf. 61 35 78 00

AMFI VALDRES

**As. Jotunheimen
og Valdresruten Bilselskap**
2900 Fagernes - Tlf. 61 36 59 00

**FAGERNES
SKYSTASJON**
- Et servicesenter for
reiseende i Valdres

Tlf. 61 35 94 00

Ruteoppl. utenom
åpningstider 177

Nord-Aurdal kommune

Postboks 143, 2901 Fagernes

Telefon 61 35 90 00 Faks 61 35 90 01

E-post: nak@nord-aurdal.kommune.no

FARGERIKE

FAGERNES - Tlf. 61 36 06 11

Valdres 2920 Leira
folkehøgskule Tel. 61 35 95 00

GALLERI HILSEN

Garliven 7

Tlf. 905 24 365

2900 Fagernes

post@evalailahilsen.no

HOVLI AUTO AS

2920 Leira Tlf. 61 36 26 00

3550 Gol. Tlf. 32 07 53 55

TOYOTA
KVALITET HELE VEIEN

ASKO 2920
Leira

Sanne · Hauglid a.s

BYGM. OG ENTREPRENØRFORRETNING

2900 Fagernes - Tlf. 61 36 29 50

LISTVERK/SPECIALPROFILER

Tlf/fax: 61 36 08 84 • Mob: 900 19 872

2920 LEIRA

Bohus
MØBELHUSET AS

Valdres Storsenter, LEIRA - TLF. 61 35 69 20

VELKOMEN

KYRKJE

24. juni, Jonsok Matt 11,7-14

Skrautvål kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til diakoniarbeidet i kyrkjelyden. Tingnes kirke kl. 19:30: Kveldsgudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

1. juli, 6. søndag i treenighetstiden Matt 16,13-20

Aurdal fjellkirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Per Øyvind Olsen. Aurdal Kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

8. juli, 7. søndag i treenighetstiden Luk 19,1-10

Aurdal fjellkirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Ragnar Enger. Kirkekaffe på Damtjernstølen. Breiset kl. 12.00: Stølsmesse. Jostein Enger, hos Hans Asheim, Marie Asheim og Knut Ove Hennem. Takkoffer til menighetsarbeidet.

15. juli, 8. søndag i treenighetstiden Mark 12,37b-44

Aurdal fjellkirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Helge Norrud. Tisleidalen kirke kl. 11.00: Jubileumsgudstjeneste - Tisleidalen kirke 60 år. Prost Carl Philip Weisser. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet. Bevertning etter gudstjenesten.

22. juli, 9. søndag i treenighetstiden

Aurdal fjellkirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Lars Inge Magerøy. Kyrkjesletta på Dalen kl. 12.00: Stølsmesse. Kristine Inderhaug Fossheim. BLIR DET DÅRLEG VÆR: GUDSTENESTE I SKRAUTVÅL KYRKJE.

29. juli, Olsok Luk 9,23-26

Aurdal fjellkirke kl. 11.00: Gudstjeneste ved Trygve Tyreid. Aurdal kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet. Ulnes kyrkje kl. 13.00: Stølsmesse på Langestølen hos Berit og Sigmund Rognås. Kristine Inderhaug Fossheim. Takkoffer til diakoniarbeidet i soknet. Frelsesarmeen tek del.

5. august, 11. søndag i treenighetstiden Mark 2,23-28

Aurdal fjellkirke kl. 11.00: Gudstjeneste ved Frelsesarmeen. Tisleidalen kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Normisjon. Tingnes kirke kl. 13.00: Gudstjeneste. Kristi-

ne Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetens diakonale arbeid.

12. august, 12. søndag i treenighetstiden Luk 8,1-3

Strand kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS Oppland.

19. august, 13. søndag i treenighetstiden Luk 12,41-48

Skrautvål kyrkje kl. 11.00: «Heilt 1.klasses gudsteneste». Kristine Inderhaug Fossheim. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i soknet. Utdeling av 6-årsbok bok til heile 2012-kullet i kommunen. Aurdal kirke kl. 18.30: Kveldsgudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

26. august, Vingårdssøndagen Luk 17,7-10

Tingnes kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Stabburshella.

2. september, 15. søndag i treenighetstiden Luk 10,38-42

Aurdal kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet. Presentasjon av soknets konfirmanter.

Ulnes kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til nye salmebøker. Presentasjon av soknets konfirmanter, og markering for 50-årskonfirmanter. Kyrkjelydsfest på grendehuset etter gudstenesta.

9. september, 16. søndag i treenighetstiden Matt 5,10-12

Tingnes kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Presentasjon av soknets konfirmanter. Takkoffer til menighetsarbeidet.

16. september 17. s. i treenighetstiden Luk 7,11-17

Aurdal kirke kl. 11.00: Familiegudstjeneste med høsttakkefest. Kristine Inderhaug Fossheim. Takkoffer til Institutt for kristen oppseding (IKO). Utdeling av fireårsbok til 2014-kullet i soknet

Strand kirke kl. 11.00: Familiegudstjeneste. Jostein Enger. Takkoffer til menighetens ungdomsarbeid. Høsttakkefest. Utdeling av fireårsbok til 2014-kullet i soknet. Presentasjon av soknets konfirmanter.

23. september, 18. s. i treenighetstiden Matt 8,5-13

Skrautvål kyrkje kl. 11.00: Familiegudsteneste med høsttakkefest. Kristine Inderhaug Fossheim. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet. Utdeling av fireårsbok til 2014-kullet i

soknet. Presentasjon av konfirmanter. 50-års konfirmanterjubileum. Tingnes kirke kl. 11.00: Familiegudstjeneste. Jostein Enger. Høsttakkefest. Utdeling av fireårsbok til 2014-kullet i soknet. Takkoffer til KRIK.

30. september, 19. s. i treenighetstiden Joh 7,14-17

Ulnes kyrkje kl. 11.00: Familiegudsteneste med høsttakkefest. Kristine Inderhaug Fossheim. Takkoffer til Søndagsskolen Oppland krets. Utdeling av fireårsbok til 2014-kullet i soknet. Vi et frukt etter gudstenesta. Aurdal kirke kl. 13.00: Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

Livets gang

Døpte

Aurdal

11/3 Benjamin Gottenborg Bakkene
11/3 Truls Edwin Godtlund
Askestrand
15/4 Andrea Hassel Huset
5/5 Laura Tietje Johanna Van
Der Veen
6/5 Vetle Moen Bergstrøm

Strand

6/5 Mari Strand

Tingnes

22/4 Nora Alida Myhre-
Windingstad
22/4 Jenny Hamre
3/6 Thea Rogne-Andersen

Ulnes

25/2 Thea Lovise Brujord

Vielser

Aurdal

3/3 Therese Schwartz Andersen og
Erik Gulbrandsen
7/4 Kristin Bøe og Jakob Van
Der Hagen

Døde

Aurdal

5/4 Hallvard Hansen f. 1917
11/4 Wenche Ødegård Bæk f. 1956
13/4 Helge Ragnar Buset f. 1930
13/4 Erik Bøe f. 1992

Skrautvål

2/5 Ragna Gladheim f. 1923

Tingnes

4/5 Arvid Norman Olsen f. 1924
24/5 Knut Bakkejordet f. 1938
1/6 Kolbjørn Døvre f. 1934

Ulnes

28/3 Trygve Underdal f. 1933
5/4 Marit Granheim f. 1930

Kirkehøvdingen Ivar Asheim minnes med glede barndom og oppvekst på Valdres folkehøgskole

- Det var på Heimsyn selve grunnlaget for livet mitt ble lagt

KTERJE EKLUND

- Minnene er mange og gode. Jeg bærer med meg en rik skatt fra oppveksten på Heimsyn, og mye av hjertet mitt er fortsatt i Valdres. Nå er jeg blitt en gammel mann, og jeg tenker tilbake med stor glede på barndom og oppvekst. Det var jo på Heimsyn selve grunnlaget for livet mitt ble lagt, og det var naturlig nok der jeg hadde mitt åndelige gjennombrudd, sier Ivar Asheim.

Takket nei til å bli biskop

Han går nå i sitt 91. år og er den sist gjenlevende av fem søsken som vokste opp på Valdres Folkehøgskole «Heimsyn», hvor faren var skolestyrer og eier. Jeg møter Ivar Asheim en tidlig moidag på Østerås i Bærum, der han bor sammen med sin kone Tora. Asheim er å regne blant en av de siste store gjenlevende kirkehøvdingar i Norge. Storparten av sitt liv har han viet til Det teologiske Menighetsfakultet, hvor han i en årrekke virket som professor, først i religions pedagogikk og etikk og senere i systematisk teologi. Før det var han direktør ved Det Lutherske Verdensforbunds teologiske avdeling i Geneve. Asheim har skrevet en rekke bøker og hatt mange ulike verv innen kirkelige organisasjoner og forskning. Blant annet var han leder for Den norske kirkes læremnd fra 1988-91 og medlem av Det Norske Videnskapsakademi og Det Kongelige Norske Videnskabers Selskab. Han har også flere ganger vært nominert til biskop, men takket nei. Han ble dr. theol i 1961.

- Jeg har fått leve et svært rikt og interessant liv. Men nå er jeg snart utlevd. To ganger har jeg vært døden nær, sier Asheim. Legeme er skrøpelig, men hode og tanke er

det så visst ingenting i veien med.

Et kristent kultursentrum

- Det var et rikt og blomstrende miljø på Heimsyn. Ja, jeg vil si det var et kristent kultursentrum. Mor og far var søskenbarn og de dro lassett godt i lag. Vi ungene måtte tidlig lære å hjelpe til. Det var et

Ivar Asheim har gode minner fra oppveksten på Valdres folkehøgskole, hvor det var et rikt og blomstrende miljø og et kristent kultursentrum. (Foto Terje Eklund)

yrende liv med mange kjekke ungdommer. Om sommeren drev vi sommerpensjonat og jeg var ikke gamle karen da jeg guidet turistene rundt i nærområdet. Far var også litt av en bonde og dyrket både grønnsaker, poteter og blomster, slik at vi var selvforsynt. Det var mye sang og musikk på folkehøgskolen. Jeg lærte både å spille fiolin, orgel og piano. Husker vi hadde kulturaftener med opplesning av litteratur og lyrikk og hvor det ble spilt klassisk musikk.

- Kristne stevner var blant andre faste innslag. Vi hadde kjente predikanter som kom på besøk. En av dem som gjorde sterkest inntrykk var det mangfoldige og særpregede mennesket Matias Orheim, predikant, forfatter og salmedikter. Det var spesielt for meg å møte han. Han spilte på glass og på fiolin, sang og vitnet. Det var første gang jeg møtte en blind mann og jeg var litt redd ham til å begynne med. Han ba meg om å ta opp bestilling-er på bøkene hans, men det lå ikke for meg å være selger, så det ble ikke mange bøkene jeg fikk solgt.

Mange vekkelsesmøter

Ivar Asheim er en glimrende forteller. Det er bare en brøkdell av vår flere timer lange samtale som kan få plass her.

- Det var et stykke vei fra Leira når vi skulle til gudstjeneste. Vi hørte til Aurdal, men gikk også i Strand kirke. Ellers var nok mest på bedehuset. Far hadde et nært samarbeid med Indremisjonen. Jeg skal love deg at jeg har vært på mange vekkelsesmøter. Bergfrid Mannsåker, senere Fjose, var en periode lærer på Heimsyn, og det var av henne jeg lærte å spille piano. En dag ringte sokneprest Kjørstad og spurte far om ikke jeg kunne spille til en gudstjeneste på bedehuset. Jeg fikk tak i et liturgi-hefte og satte meg til å øve, - og jeg tror det gikk bra. Men jeg var nok ikke så høy i hatten.

Ivar Asheim husker godt da han ble konfirmert i Aurdal kirke.

- Dette var under krigen og ungdommer fra hele Nord-Aurdal var samlet, det må ha vært over ett-hundre stykker. Vi satt på krakker, som sild i tønne. Sokneprest Kjørstad eksaminerte oss og vi var veldig nervøse. Senere var vi til natt-

Forts. side 13

